

Tämä tutkistelu on sapatiksi 19.9.2026

Väerien opettajien kohtaaminen

Muistojae: ”Taisteluaseemme eivät ole ihmisten aseita, vaan niillä on Jumalan antama voima tuhota linnoituksia.”
(2. Kor. 10:4.)

Avaintekstit:

2. Kor. 10:1–17

Jer. 9:23

2. Kor. 11:1–15, 22–28

2. Kor. 12:20–21

2. Kor. 13:5

Ikään kuin Paavalilla ei olisi jo ollut tarpeeksi ongelmia, hän joutui vielä käsittelemään yhden ongelman: seurakunnassa vaikuttavat väärät opettajat. Nämä ihmiset vastustivat häntä, hänen työtään ja palvelutyönsä. Vielä pahempaa oli, että nämä väärät opettajat olivat houkutelleet mukaansa myös Korintin seurakunnan jäseniä. Paavali viittaa taisteluunsa tätä ongelmaa vastaan hengellisenä sotana.

Olisiko se liioittelua? Ei lainkaan. Paavali tiesi, että viime kädessä nämä ihmiset eivät vastustaneet häntä vaan Kristusta itseään. Hän ei ollut narsistinen johtaja, joka oli huolissaan maineensa ylläpitämisestä keinona vahvistaa valtaansa ja auktoriteettiaan alaiensa suhteen. Hän tiesi, että sanomassa, jota hänet oli lähetetty julistamaan, oli kysymys elämästä ja kuolemasta, ja sillä oli ikuisuuteen saakka kantavat seuraukset. Hän tiesi myös, että Jumala itse oli lähettänyt hänet toimimaan. ”Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoliksi kutsuttu – – [.]” (1. Kor. 1:1.)

Kun kyse on vääristä opetuksista, seurakunnan tulee toimia rakastavasti mutta päättäväisesti Raamatun arvovaltaan perustuen. Evankeliumin sanoma on säilytettävä puhtaana ja turmeltumattomana, jotta ihmisille voidaan välittää toivo ikuisesta elämästä.

19.9. Polunkävijäpäivä

HENGELLINEN SODANKÄYNTI

Lue 2. Kor. 10:1–11. Paavalin lempeys korinttilaisia kohtaan sekoitettiin toisinaan heikkouteen. Mitkä sanat tai lauseet tässä tekstissä paljastavat Paavalin rohkeuden käsitellä väärin opettajien ongelmaa Korintissa?

Paavali aloittaa Toisen korinttilaiskirjeen 10. luvun hyvin henkilökohtaisesti: ”Minä, Paavali, kehotan teitä vedoten – –.” (2. Kor. 10:1.) Tämä osoittaa, kuinka huolissaan Paavali oli vääristä opetuksesta, jotka olivat tunkeutuneet seurakuntaan. Hänen sanansa 2. Kor. 10:1 viittaavat ironisesti hänen vastustajien syytökseen, jonka mukaan hän oli pelottava kiusaaja kirjoittaessaan kirjeitä etäältä, mutta säällittävä pelkuri kohdatessaan ihmiset kasvotusten (2. Kor. 10:10–11). Paavali vastaa, että näennäinen heikkous tulisi nähdä voimallisena nöyryytenä ja Kristuksen kaltaisena lempeytenä.

Väärät opettajat on kohdattava rohkeasti ja luottavaisesti (2. Kor. 10:2), mutta myös Kristuksen lempeydellä (2. Kor. 10:1). Jeesus sanoi kerran: ”– – minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä.” (Matt. 11:29.) Jeesus kuitenkin myös vastusti rohkeasti rahanvaihtajia temppelissä kaatamalla heidän pöytänsä ja kutsumalla heitä rosvoiksi (Matt. 21:12–13). Hän kutsui myös fariseuksia suoraan silmiin katsoen teeskentelijöiksi ja valkaistuiksi haudoiksi (Matt. 23:23–27). Jeesuksen tavoin myös Paavali tietää, että olemme hengellisessä sodassa, joka vaatii Jumalan koko taisteluvälikäytön käyttöönottoa (Ef. 6:12–17).

Paavalin kielenkäyttö Toisen korinttilaiskirjeen 10. luvussa on sotilaallista, koska ihmishenget ovat vaarassa (2. Kor. 10:3–6). Kyseessä ei ole pelkkä inhimillinen konflikti, vaan Jumala taistelee ihmisten voittamiseksi Kristukselle. Tässä yhteydessä jokainen väärä argumentti ja ylimielinen mielipide on kohdattava ja kumottava Jumalan sanan perusteella, jotta kaikki ajatukset vangitaan ”kuuliaisiksi Kristukselle” (2. Kor. 10:5).

Tässä hengellisessä sodankäynnissä Paavali toimii Kristuksen auktoriteetilla. Tämä auktoriteetti tähtää kuitenkin vahvistamiseen, ei tuhoamiseen (2. Kor. 10:8). Hengellisten johtajien on helppo vakuuttaa, että he toimivat Jumalan auktoriteetilla. Heidän on kuitenkin muistettava, että heidän auktoriteettinsa on peräisin Kristukselta, ja heidän tulee olla Kristuksen tavoin lempeitä ja nöyriä sydämeltään. Paavali vetoaa Kristuksen hänelle antamaan auktoriteettiin, koska hän on huolissaan siitä, että korinttilaiset kuuntelevat vääriä ihmisiä ja vaarantavat siten uskollisuutensa Kristukselle.

Kuinka voimme olla samanaikaisesti lempeitä ja rohkeita, kun olemme tekemisissä väärin opettajien kanssa? Miksi meidän tulee olla molempia?

YLPEILEN HERRASTA

Edellisessä tutkistelussa huomasimme, että Paavali ja hänen työtoverinsa toteuttivat palvelutyönsä hengellisenä sodankäyntinä ja käyttivät siinä Jumalan aseita. Nyt näemme, että väärät opettajat toimivat ihmisten kriteerien mukaan. He kerskailevat sopimattomasti. Paavali puolestaan kerskailee vain Herrasta. Hän kirjoitti: ”Joka ylpeilee, ylpeikköön Herrasta.” (2. Kor. 10:17.)

Lue 2. Kor. 10:13–17. Miten kilpailuhenkinen ilmapiiri voi vahingoittaa evankeliumin julistamista?

Paavalin käyttämä itseään kehuva kielenkäyttö on herättänyt Raamatun kääntäjien mielenkiinnon vuosisatojen ajan. Itsensä kehuminen oli kuitenkin yleinen käytäntö muinaisessa maailmassa, ja sitä säänneltiin sosiaalisilla normeilla, jotta kuulijoita ei loukattaisi. Paavali tunsi nämä normit ja noudatti niitä. Lisäksi Paavali tekee selväksi, että hänen tapansa ylpeillä eroaa väärrien opettajien tavasta. Hän ylpeilee Herrasta (2. Kor. 10:17). Tämä on lainaus Vanhan testamentista: ”Joka haluaa kerskua, kerskukoon sillä, että tuntee minut ja tietää, mitä minä tahdon. Sillä minä olen Herra, minun tekoni maan päällä ovat uskollisuuden, oikeuden ja vanhurskauden tekoja.” (Jer. 9:23.) Lainatessaan tätä Jeremian kirjan kohtaa Paavali osoittaa, että keskipisteessä on Kristus – Kristuksen rakkaus, oikeudenmukaisuus ja vanhurskaus.

Toisin sanoen, Paavalin ylpeily keskittyy Jumalan saavutuksiin Kristuksessa. Siten hänen ylpeilynsä on raamatullista eikä loukkaa ketään. Toisaalta hänen vastustajansa jäivät kiinni kilpailuhenkiseen ilmapiiriin vertaamalla itseään toisiinsa. Tämä on ymmärtämättömyyttä! (2. Kor. 10:12.)

Paavali antaa ymmärtää 2. Kor. 10:14–16, että evankeliumin saarnaaminen on hänen palvelutyönsä pääpainopiste sekä Korintissa että Korintin ulkopuolella. Paavalin rakkaus Jeesukseen sai hänet puhumaan jatkuvasti pelastuksen hyvästä uutisesta, Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta.

Toisin kuin Korintin väärät opettajat, jotka kehuskelivat itseään, Paavali oli saanut kiitoksen ja suosituksen Jumalalta (2. Kor. 10:12, 18). Hänet oli kutsuttu ”Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoliksi” (1. Kor. 1:1). Hän oli uskollinen tälle kutsulle elämänsä loppuun asti (2. Tim. 4:7).

Lue uudelleen 2. Kor. 10:12–18. Miten seurakunnan johtajat, tai jopa jäsenet, voivat välttää kilpailuhenkisen ilmapiirin? Miksi on niin helppoa jäädä kiinni asioihin, joilla ei loppujen lopuksi ole merkitystä?

VÄÄRIEN OPETTAJIEN TUNNISTAMINEN

Uusi testamentti sisältää useita varoituksia kristillisissä yhteisöissä esiintyvistä vääristä opettajista. Jeesus itse varoitti opetuslapsiaan samasta asiasta (Matt. 7:15–20). Myös apostolit kiinnittivät huomiota tähän (Gal. 1:6–9; 1. Tim. 6:3–5; 2. Piet. 2:1–3).

Lue 2. Kor. 11:1–15. Miten Paavali kuvaa haasteita, joita hän kohtaa näiden väerien opettajien kanssa?

Paavali paljastaa väerien opettajien toiminnan. Samalla hän osoittaa, että hänen palvelutyönsä keskittyy Kristukseen. Hän vertaa Korintin seurakuntaa morsiameen ja itseään morsiamen isään, jolla on vastuu tuoda morsian Kristuksen eteen (2. Kor. 11:2). Hän tekee näin, koska hän rakastaa seurakuntaa (2. Kor. 11:11). Siksi hän oli jopa valmis siihen, ettei hän ollut taloudellinen taakka seurakunnalle, vaikka hänellä oli oikeus saada siltä tukea (2. Kor. 11:7–12).

Toisaalta mainioita apostoleja (tämä viittaa todennäköisesti ironisesti väärin opettajiin) verrataan käärmeeseen, joka petti Eevan (2. Kor. 11:3). Kuten Paholainen Eedenin puutarhassa, myös Korintin väärät opettajat olivat petollisia ja turmeltuneita (2. Kor. 11:3–4). Paavalin suurin huolenaihe oli, että nämä saattaisivat johtaa korinttilaiset harhaan, pois heidän vilpittömästä omistautumisestaan ja uskollisuudestaan Kristukselle.

Tunkeilijat saarnasivat eri sanomaa kuin Paavali – eri Jeesusta ja eri evankeliumia (2. Kor. 11:4). Tämä osoittaa, että kaikki Jeesuksesta saarnaavat eivät ole Jumalan lähettämiä välikappaleita. Tähän liittyen, Jeesus itse sanoi: ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon.” (Matt. 7:21.) Paavali sanoo Gal. 1:6–9, että jokainen, joka saarnaa toisenlaista evankeliumia, tuo itselleen kirouksen. Kuitenkin jotkut Korintissa suvaitsivat tällaisen vääryyden olemassaolon.

Paavali paljastaa väärät apostolit sanomalla, että he ovat ”petollisia työntekijöitä, he vain tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi” (2. Kor. 11:13). He naamioituvat Kristuksen apostoleiksi, aivan kuten ”tekeytyyhän – Saatanakin valon enkeliksi” ja ”hänen [Saatanan] palvelijansa esiintyvät Jumalan asian palvelijoina” (2. Kor. 11:14–15). Miten traaginen tilanne: Kristuksen palvelijoiksi tunnustautuvat toimivat Paholaisen edustajina. Paavali päättää ajatuksensa sanomalla, että he ”saavat tekojensa mukaisen lopun” (2. Kor. 11:15).

Huomaa, kuinka voimallisesti Paavali reagoi seurakunnassa esiintyviin vääryyksiin! Mitä tämän tulisi kertoa myös meille?

KÄRSIMYKSET EVANKELIUMIN TÄHDEN

Paljastettuaan väärät opettajat Paholaisen edustajiksi (2. Kor. 11:1–15), Paavali ”pelaa” nyt heidän peliään hieman kehumalla itseään kuin hullu (2. Kor. 11:16–21), jotta korinttilaiset voisivat nähdä, kuinka järjetöntä oli kuunnella väärrien opettajien puhetta. Jos korinttilaiset arvostivat heitä, Paavali ansaitisi vielä suuremman arvostuksen. Hänen kärsimyksensä evankeliumin vuoksi osoittavat, että hän oli Kristuksen uskollinen palvelija (2. Kor. 11:22–23).

Lue 2. Kor. 11:22–28. Mitä Paavali tarkoittaa tällä?

Vaikka Paavalilla oli juutalaisena sama pätevyys kuin väärillä opettajilla (2. Kor. 11:22), hänen palveluksensa Kristukselle ylittää heidän palveluksensa (2. Kor. 11:23). Hän kysyy: ”He ovat Kristuksen palvelijoita?” ja vastaa: ”Minä vielä enemmän – –.” Hän teki enemmän työtä, hän oli useammin vankeudessa, ja hänen ruoskittamisensa olivat ankarampia.

Ei tässä kaikki. Hänen kärsimystensä luettelossa on myös viisi tapausta, jolloin hän sai kolmekymmentäyhdeksän ruoskaniskua (2. Kor. 11:24), lisäksi siellä oli raipalla hakkaamista, kivittämistä, haaksirikkoja, ajelehtimistä merellä (2. Kor. 11:25). Hän sai myös kokea vaaroja matkoilla, jokien varrella, rosvojen vuoksi, maanmiesten taholta, pakanoiden seurassa, kaupunkien tungoksessa, autiomaassa, merellä ja valeveljien parissa (2. Kor. 11:26). Hän raatoi ja näki vaivaa, kärsi unettomista öistä, nälästä, janosta, ruokapulasta, kylmyydestä ja palelemisesta vähissä vaatteissa (2. Kor. 11:27). Ikään kuin tämä ei olisi tarpeeksi, hän joutui vielä kärsimään henkisestä ahdistuneisuudesta, koska hän oli syvästi huolissaan seurakuntien vuoksi (2. Kor. 11:28).

Vain todellinen Kristuksen palvelija olisi valmis kärsimään tällä tavoin evankeliumin vuoksi. Jos Paavali todella halusi ylpeillä kärsimyksillään, hänellä oli paljon sanottavaa. Kirjeen seuraava osa kuitenkin osoittaa, että hänen ylpeilynsä syy ei perustunut siihen, mitä hän oli tehnyt Kristuksen vuoksi, vaan siihen, mitä Kristus oli tehnyt hänen vuokseen. Paavali tiesi, että Jumalan voima näkyy paremmin ihmisen heikkoudessa (2. Kor. 12:9–10). Antamalla Paavalille pistävän piikin hänen ruumiiseensa (2. Kor. 12:7) Jumala suojeli Paavalia ylpeilemästä omilla saavutuksillaan. Tämä piti hänet nöyränä, tietoisena heikkoudestaan, riippuvaisena jumalallisesta voimasta ja vastaanottavaisena saadaakseen osakseen enemmän Jumalan armoa ja laupeutta.

Oletko kärsinyt evankeliumin tähden? Mitä olet oppinut siitä? Miten Paavalin tapa käsitellä kärsimyksiään voi auttaa sinua käsittelemään omiasi?

VETOOMUS KATUMATTOMILLE

Paavali ilmoittaa 2. Kor. 12:14–13:10 seurakunnalle kolmannesta vierailustaan (2. Kor. 12:14; 2. Kor. 13:1). Hän oli osoittanut, ettei hän ole huonompi kuin yksikään väärä apostoli, ja nyt hän oli varma, että voisi tulla jälleen Korinttiin sekä yrittää saattaa katumattomat jäsenet parannukseen. Itse asiassa tämä oli yksi tämän vierailun pääasiallisista tarkoituksista. Kaikki, mitä Paavali teki ja sanoi, oli tarkoitettu seurakunnan lujittamiseksi (2. Kor. 12:19).

Lue 2. Kor. 12:20–21. Mitkä synnit vaaransivat Korintin seurakunnan hengellisen tilan?

Luettelo synneistä 2. Kor. 12:20–21 on samanlainen kuin muutkin Paavalin kirjeissä esiintyvät luettelot (Room. 1:29–31; Gal. 5:19–21). Kaksi ensimmäistä asiaa esiintyvät 1. Kor. 3:3, jossa Paavali viittaa jäsenten keskinäiseen kateuteen ja riitaan Korintissa. Paavali pelkää, ettei tilanne olisi juurikaan muuttunut siinä vaiheessa, kun hän vierailisi siellä kolmannen kerran. Hän sanoo: ”Pelkään näet, että tullessani en ehkä tapaa teitä sellaisina kuin toivon – –.” Toisaalta hän sanoo, että ”tekin saatte nähdä minut toisenlaisena kuin toivoisitte” (2. Kor. 12:20). Tämä tarkoittaa sitä, että sen sijaan, että hän käsittelisi heitä Kristuksen lempeydellä ja hyvydellä (2. Kor. 10:1), hän olisi nyt valmis ”rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta” (2. Kor. 10:6).

Paavalin suurin huolenaihe on, että ne jäsenet, joiden elämässä on ”saastaisuutta, siveettömyyttä ja hillittömyyttä”, eivät ehkä ole katuneet (2. Kor. 12:21). Juuri tällaiset synnit aiheuttavat jakaantumista seurakunnassa.

Seuraavaksi Paavali keskittyy seurakuntakuriin syntisten palauttamiseksi (2. Kor. 13:1–4). Heikkous ei ole tekosyy syntiselle elämäntavalle. Niille, jotka haluavat elää voittoa elämää, on voimaa saatavilla (2. Kor. 13:4). Se, että jotkut korinttilaiset harjoittivat seksuaalisia syntejä, on osoitus siitä, että Jumalan voima ei ollut totta heidän elämässään. Paavali halusi heidän tekevän parannuksen ja kokevan voiman, joka johtaa kuuliaisuuteen. Heidän kurittamisensa oli viimeinen asia, jonka hän halusi tehdä. Hän sanoo: ”Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, – – jotta te tekisitte hyvää – –. Sitä juuri rukoilemme, että elämänne kohentuisi.” (2. Kor. 13:7–9.) Miten kaunis rukous! Paavali pyytää heitä tutkimaan itseään nähdäkseen, ovatko he uskossa.

Lue 2. Kor. 13:5. Mitä tarkoittaa olla uskossa? Miten voit tietää, oletko uskossa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Ellen G. White, ”The Laodicean Church”, s. 125, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 30.9.1873.

”Herra varjelee kansaansa toistamasta menneisyyden virheitä ja erehdyksiä. Aina on ollut olemassa lukuisia vääriä opettajia, jotka ovat puolustaneet virheellisiä oppeja ja epäpyhiä käytäntöjä sekä toimineet väärin periaatteiden mukaisesti erittäin harhaanjohtavalla, peiteltyllä ja petollisella tavalla, pyrkien mahdollisuuksien mukaan peittämään jopa valitutkin.” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 7.1.1904.

”Herra on suunnitellut, että mielipiteemme joutuvat koetukselle, jotta havaitsisimme tarpeen tutkia huolellisesti Jumalan elävää sanaa ja selvittää, olemmeko uskossa vai emme. Monet, jotka väittävät uskovansa totuuteen, elelevät mukavasti ja sanovat: ’Olen rikas, entistäkin varakkaampi, enkä tarvitse mitään.’” (CW 36.)

”Ihmiset pitävät kiinni erehdyksistään, vaikka totuus on esitetty selvästi; ja jos he vain vertaisivat oppejaan Jumalan sanaan eivätkä lukisi Jumalan sanaa omien oppiensä valossa todistaakseen omat ajatuksensa oikeiksi, he eivät kulkisi pimeydessä ja sokeina, eivätkä vaalisi erehdyksiään. Monet antavat Raamatun sanoille merkityksen, joka sopii heidän omiin mielipiteisiinsä, ja näin he johtavat itsensä harhaan sekä peittävät muita väärillä tulkinnoillaan Jumalan sanasta. Kun ryhdymme tutkimaan Jumalan sanaa, meidän tulisi tehdä se nöyryn sydämin. Kaikki itsekkyyks ja kaikki omaperäisyyden rakastaminen pitäisi jättää syrjään. Kauan vaalittuja mielipiteitä ei tule pitää erehtymättöminä.” (CW 36–37.)

Keskustelunaiheita:

1. Lue uudelleen 2. Kor. 10:1–6. Mikä on Paavalin strategia kohdata hengellisiä ”sotia” Jumalan totuuden puolesta, ja miten voimme soveltaa sitä omiin hengellisiin sotiimme?
2. Raamattu sanoo, että ennen kuin loppu tulee, monet väärät opettajat yrittävät houkutella ihmisiä pois totuudesta. Mitä paikallinen seurakuntasi voi tehdä estääkseen jäseniä joutumasta jopa samassa seurakunnassa olevien väärin opettajien vaikutuksen alaisiksi? Miksi tämä on niin tärkeää seurakunnan tehtävän täyttämisen kannalta?
3. Miksi Paavali piti tarpeellisena ylpeillä pitkällä luettelolla kärsimyksistä (2. Kor. 11:16–33)? Mitä Herrasta ylpeileminen tarkoittaa?
4. Miksi on tärkeää, että seurakunnan jäsenet tutkivat itseään nähdäkseen, ovatko he uskossa (2. Kor. 13:5)? Mitä merkitystä sillä on?